

AUGLÝSING

um skipulag í Hrunamannahreppi í Árnessýslu.

Að fengnum tillögum skipulagsstjórnar ríkisins hefur ráðuneytið, samkvæmt heimild í 4. gr. 2. mgr. skipulagslaga nr. 19/21. maí 1964, ákveðið að ákvæði skipulagslaga nr. 19/1964 skuli ná til Hrunamannahrepps.

Þetta er hér með birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 5. maí 1969.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

Nr. 120.

6. maí 1969.

REGLUGERÐ

um vatnsveitu í Höfn í Hornafirði.

1. gr.

Hreppsnefnd Hafnarhrepps hefur einkaleyfi til reksturs vatnsveitu og sölu vatns, á svæði því, er vatnsveitan nær yfir og einnig til hafnarinnar í Hornafirði.

2. gr.

Frá vatnsæðum veitunnar má enginn leggja vatnsæðar, nema með leyfi Hreppsnefndar Hafnarhrepps.

3. gr.

Hreppsnefnd fer með yfirstjórn vatnsveitunnar. Hreppsnefnd og sveitarstjóri annast öll framkvæmdarstörf, er vatnsveituna varðar, svo og viðhald vatnsveitunnar og umsjá alla. Hreppsnefnd skal heimilt að ráða sérstakan umsjónarmann vatnsveitunnar, er hafi eftirlit með vatnsveitukerfinu og annist öll þau störf í þágu vatnsveitunnar, er henta þykir. Hreppsnefnd getur löggilt sérstaka vatnsvirkja til að annast viðhald og viðauka við vatnsveituna í samráði við hreppsnefnd, og er þeim skylt að fara í öllu eftir þeim reglum, er hreppsnefnd setur þeim.

4. gr.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið, og annast sveitarstjóri reikningshaldið, innheimtu og greiðslur. Reikningar vatnsveitunnar skulu endurskoðaðir af endurskoðendum hreppsreikninga og fylgja hreppsreikningum ár hvert.

5. gr.

Hreppsnefnd lætur leggja vatnsæðar, svo víða um kaupúnið, sem fært þykir og þörf krefur, svo húseigendur eigi greiðan aðgang að þeim við veg, götu eða annað almenningssvæði, er lóðir þeirra liggja að, eða eru í námunda við.

6. gr.

Enginn má leggja vatnsæðar frá vatnsæðum vatnsveitunnar, nema að fengnu leyfi hreppsnefndar og eftir fyrirmælum hennar, bæði um efni og tilhögun verksins. Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagningu vatnsæða frá aðalæð í hús sín og annast viðhald þeirra.

7. gr.

Skýlt er hverjum húseiganda og öðrum, er vatnsæð hefur, að halda vatnsæðum sínum vel við og láta, án tafar, gera við þær, ef leki kemur að þeim. Hann skal sérstaklega gæta þess, að ekki frjósi í æðunum.

Enginn má eyða vatni að óþörfu.

8. gr.

Hreppsnefnd, umsjónarmanni og löggiltum vatnsvirkjum er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, er sett eru í samband við þær. Ef þeim þykir útbúnaði í einhverju ábótavant, skal tafarlaust bæta úr því á kostnað eiganda.

9. gr.

Heimilt er hreppsnefnd að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að láta gera við bilanir á pípum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu eða greiða ekki vatnsskatt á réttum gjalddaga. Fullan vatnsskatt ber einnig að greiða fyrir þann tíma, sem vatnsæðar eru lokaðar af þessum sökum. Hreppsnefnd getur fyrirskipað takmörkun á vatnsnotkun, sé skortur á vatni. Þá getur hún og lokað fyrir vatnið, þegar þörf krefur, vegna hreinsunar eða annarra framkvæmda við vatnsveituna, enda sé það tilkynnt áður, sé þess nokkur kostur.

10. gr.

Af öllum íbúðarhúsum í Hafnahreppi, sem nota vatn, skal greiða vatnsskatt, er nemi 1% — einum af hundraði — af fasteignamatsverði húsanna árlega. Auk þess skal greiða fastagjald kr. 800.00 — átta hundruð krónur — af hverri húseign, eða sjálfstæðri íbúðarhæð. Séu fleiri en ein íbúð í sama húsi, skal greiða árlega kr. 400.00 — fjögur hundruð krónur — af hverri íbúð, sem búið er í umfram eina í hverju húsi.

11. gr.

Af öðrum húsum, sem nota vatn, til annarra þarfa en heimilisnotkunar, vegna atvinnu, sem í þeim er rekin, svo sem verksmiðjur, þvottahús, iðnaðarfyrirtæki, gistihús, frystihús, verbúðir, benzínafgreiðslur, þvottaplön o. fl., skulu greiða vatnsskatt, er nemi 2% af fasteignamati — tveim af hundraði — af fasteignamati húsanna. Þó aldrei minna en kr. 500.00 — fimm hundruð krónur — af hverri húseign.

12. gr.

Hreppsnefnd er heimilt að setja upp vatnsmæla hjá þeim fyrirtækjum og einstaklingum, sem nota mikið vatn, skal þá greiða kr. 2.00 — tvær krónur — af smálest, auk þess vatnsskatts, sem um getur í 11. gr.

Hreppsnefnd sér um uppsetningu og útvegum mælanna, en vatnsnotandi skal greiða árlega mælaleigu að fjárhæð kr. 200.00 — tvö hundruð krónur — fyrir hvern mæli.

13. gr.

Fyrir vatn til skipa og báta greiðist kr. 20.00 fyrir smálest. Minnsta gjald skal þó vera kr. 40.00 fyrir fiskiskip og kr. 60.00 fyrir önnur skip. Þó skal hreppsnefnd heimilt að setja fast árgjald fyrir neytluvatn til skipa og báta, sem gerðir eru út frá Höfn í Hornafirði.

Hreppsnefnd er heimilt að ákveða, að Hafnarsjóður Hafnarhrepps greiði Vatnsveitunni eftir mæli eða ákveðna upphæð á ári í vatnsskatt eftir nánari ákvörðun hreppsnefndar. Enda hafi höfnin allar tekjur af vatnssölu þeirri, er fram fer við höfnina, að undanskildum framleiðslugjöldum sjávarafurða.

14. gr.

Skip, sem vatnsveitan hefur afhent vatn, má ekki að viðlögðum sektum fara úr höfninni, fyrr en vatnið er greitt, nema gjaldfrestur hafi verið veittur.

15. gr.

Gjöld samkvæmt reglugerð þessari getur hreppsnefnd hækkað eða lækkað um allt að 50% — fimmtíu af hundraði — bæði einstaka liði og í heild, án staðfestingar ráðuneytisins.

16. gr.

Gjaldár vatnsveitunnar er almanaksárið. Gjaldldagi vatnsskatts er 1. apríl og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi fyrir liðandi ár. Vatnsskattur samkv. 12. gr. fellur í gjalddaga 1. júlí og 31. des. eftirá, eða þegar verksmiðjurekstur hættir ár hvert.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts vegna húss síns. Eigandi fyrirtækis ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts vegna atvinnureksturs síns. Útgerðarmaður skips eða skipstjóri ber ábyrgð á greiðslu vatns til skipa.

Vatnsskattinn má taka lögtaki og er hann tryggður með lögveði í eignum næstu 2 ár eftir gjalddaga, með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði, án tillits til eigendaskipta.

17. gr.

Bannað er að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar eða setja heyfivélar í samband við hana, nema með leyfi hreppsnefndar eða þess aðila, sem hreppsnefnd hefur falið slökkvistarf í kaптúninu.

18. gr.

Brot á reglugerð þessari varðar sektum allt að 2000.00 krónum, nema þyngri refsing liggi við að lögum. Sektarfé rennur í sveitarsjóð. Valdi nokkur skemmdum á vatnsveitukerfinu, skal hann bæta það eftir mati tveggja óvilhallra manna.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið með að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Hafnarhrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 6. maí 1969.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.